

KADIN VE AİLE SERİSİ

DR. İYAD KUNAYBI

Bu videolar, içinde Kulliyetu Neva grubunun da olduğu Türk-Arap bir proje ekibi tarafından çevrilmektedir.

"Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiç bir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz."

Dr.İyad Kunaybi Çeviri Projesi Türk Ekibiyle İletişim İçin: kulliyetuneva@gmail.com

14. BÖLÜM: KADIN VE BENLİK ARAYIŞI

(11 Mart 2021)

- ❖ Videoyu Farklı Dil Seçenekleri ile İzlemek İçin İyad Kunaybi Youtube Kanalı Linki:
<https://www.youtube.com/watch?v=XxPHT-MevYY>
- ❖ Videoyu Sadece Türkçe Alt Yazı ile İzlemek ve İndirmek İçin:
<https://youtu.be/g-vlBoavYow>

Videoları metne aktaran: Gürhan ÇİÇEK - 9 Mart 2021

Allah'ın selamı üzerinize olsun.

Her gün olduğu gibi o evden çıkarken, onunla karşılaştık.

- Kızım nereye?
- Üniversiteye, sonra da iş dünyasına, medyaya...
- Bunlarla amacın ne?
- Kendimi ispatlamak istiyorum.
- Kime karşı kendini ispatlıyorsun?
- Kendime karşı, kendime saygı duymak için.
- Nasıl?

- Eğitimde ve işte başarılı olarak.
- Bununla kendine neyi ispatlayacaksın?
- Akranlarımdan zekâ, hırs ve üretkenlik bakımından daha geride olmadığımı.
- Peki, bunların bir kadın olarak başarısını değerlendirme noktasında doğru kriterler olduğunu, üretkenliğin de sadece mesleki ve profesyonel iş sahasındaki üretkenlik olduğunu kim söyledi?
- İnsanların ilgilendiği kriterler bunlar.
- Demek ki, kendini insanlara, onların kriterlerine göre ispatlıyorsun!
- Kendime bakışım -aldırmasam da- insanların bana nasıl baktığından etkilenecektir.
- Kendine bakışını, insanların sana nasıl baktığına ve başarısını nasıl takdir ettiğine bağladığın sürece gerçekten başarılı ve güçlü müsün? Mutluluğunu, insanların belirlediği kriterlere göre başarının gerçekleşmesine mi bağlıyorsun? Senin ne zaman başarılı olup olmayacağını belirleme hakkına sahip olanlar insanlar mı? Onların kriterlerinin doğruluğu zihnini meşgul edecek kadar kesin mi? Ya kriterleri değişirse -ki gerçekten zaman zaman değişir- o zaman da onların yeni kriterleriyle mi başarıya ulaşmaya çalışacaksın? Bununla psikolojik istikrarı garanti ediyor musun? Peki, onlara kriterlerine göre başarılı olduğunu ispatlamazsan ne olacak?
- Kendimi başarısız hissedeceğim!
- Peki, diyelim ki zeki ve azimli olmana rağmen, toplum sana haksızlık etti, atama sistemi sana haksızlık etti ve iş için senden başkası seçildi; daha yetenekli olduğu için değil, senden daha güzel olduğu için. O zaman da başarısızlık hissedecek misin?
- Neden hayatını insanların sana nasıl baktığına bağlıyorsun?
- Hayattaki amacın insanların sana nasıl baktığı mı?
- Yahut hayattaki amacının ne olduğunu hiç merak ettin mi?
- Sen "kim" olduğunu hiç düşündün mü?
- Neden sen burada, bu hayattasın?
- Ne istiyorsun?
- Hedefini belirlersen kendini ispatlamak da, kimlik arayışı da otomatik olarak gelecektir. Çünkü bunları, hedefini gerçekleştirdiğinde bulacaksın. Bir Müslüman olarak seni diğerlerinden ayıran hedeflerin yok mu?

- Ama ben, dinime aykırı olmayacak şekilde kendimi ispatlamak istiyorum. Mesela eğitim ve iş alanlarına tesettürümle gideceğim.

- Bu yöntem, ithal bir kavramın yüzeysel şekilde İslamlaşmasıdır; sanki fikrin bizatihi köklerine bakmadan dıştan mühürlenmesi gibi. Sorun ilk etapta "ne giydiğin" değil, aksine sorun, seni bu işe sevk eden esas etkenin, hadiseleri kendisiyle ölçtüğün değerlerin ve kriterlerin ne olduğu. Batı'da kendini gerçekleştirme (düşüncesi) onların hayata bakış açıları üzerine kuruludur. Allah'tan ve O'nun bu hayatta insanlar için belirlediği hedef ve rollerden yüz çeviren, ahiretteki hesabı da hiçe sayan bireysel bakış. Sosyal ve kültürel şartlarla, kendilerinin mutluluk ve başarı tanımlarıyla bağlantılı bir bakış. Biz ise kendi hedefi, kriterleri, değerleri ve tanımları olan, evrene ve hayata dair kendine has bakış açısı olan bir ümmetiz. Dolayısıyla ben varoluş gayemden uzak bir şekilde kendimi ispatlayamam. "De ki: Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir." [En'am Suresi: 162] Yani hayatımın tamamı ibadettir. Gerçekten mutluluğumun ve başarımın Allah'a kulluk zemininde olduğuna inanarak başarımı elde etmeye çalışıyorum. Çünkü Allah-u Teâlâ'nın şu vaadine inanıyorum: "Erkek veya kadın, kim mü'min olarak iyi amel işlerse, elbette ona hoş bir hayat yaşatacağız. [Nahl Suresi: 97] Buna karşılık, Allah'a kulluktan yüz çevirip, insanı ve arzularını ilahlaştıran Batı düşüncesi için Allah-u Teâlâ'nın şu kavli tam uygun düşüyor: "Her kim de benim zikrimden (Kur'an'dan) yüz çevirirse mutlaka ona dar bir geçim vardır." [Taha Suresi: 20]

- İnanmışın her eksiklikten münezzeh olan yaratıcın sana nihai hedefler belirlemedi mi?

"İşte yarışanlar, bunun için yarışınlar." [Mutaffifin: 26] demedi mi?

- Sana bu hedeflere ulaşmak için bir yol haritası vermedi mi?

- Öyleyse bundan sonra, başarı kriterlerini ve öncelikleri belirleme hakkı kime ait olmalı? İnsanlara mı?

- Yoksa seni ve diğer insanları yaratan sana ve onlara rızık veren; hem senin, hem onların mutluluğu da mutsuzluğu da elinde olan, dönüşünüzün de kendisine olacağı Rabbine mi ait olmalı?

- Ya insanların kriterleri bozulmuşsa ve insanların Rabbi sana gazap etmeden onların gözünde başarılı olamıyorsan?

- Öte yandan, insanların Rabbinin rızasına erişerek başarılı olursan insanların bilmediği, onlara hiçbir şey ispatlamadığın, sadece Allah'ın bildiği iyi ameller yaparsan bu ameller boşa mı gidecek?

- Bunlar kendine bakışına ve öz saygına katkıda bulunmayacak mı?

- Tüm bunları hesaba katmaz ve insanları razı etmekte ısrarcı olursan, sadece ahirette kaybedeceğini ama bu dünyada mutluluğa ve huzura ulaşacağını mı sanıyorsun?

- Yoksa Allah'ın bize anlattığı insanlar gibi mi olacaksın: "Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız, boş arzularına uymuş ve işi hep aşırılık olmuş kimselere boyun eğme." [Kehf Suresi: 28] Böyle olursa hayatın düzenini kaybedersin sonrasında ne sen tatmin olursun, ne Rabbinin razı edersin, ne de başkalarıyla olan ilişkilerin düzgün olur. Nitekim tüm bunları Batılı kadın ile ilgili bölümlerde görmüştük. Hangisi doğru: İnsanların bakış açısından uzak olarak kendine değer vermen mi?

- Yoksa onları, üzerinde söz sahibi (yargıç) yapman mı? Hedefini sabit kılman mı?

- Yoksa şaşmış bir hedefle sendeleyip durman mı?

- Kendini ilahî, âdil bir teraziyle mi yoksa kısıtlı bir insan görüşüyle mi ölçmen?

- Kalbini Allah'ın rızası doğrultusunda toplaman mı?

- Yoksa insanların değişik fikirleri içinde dağıtman mı?

- Bütün bunları düzeltmek için kendini arındırman ve çabalaman mı?

- Yoksa kendine ve zaaflarına teslim olman mı?

Şöyle diyebilirsin:

- "Peki, bu sözlerde erkeklerin kadınlardan farkı ne?

- Bunlar erkekler hariç sadece kadınlara mı emrediliyor?"

Aksine, bunlar hem erkekler hem de kadınlar için aynı. Hatta kendim için, vaizler, hocalar ve diğer insanlar için de aynı. "Davet ve rehberlik yapacak kimse, Allah ile olan ilişkisine özen göstermeli" denildiği zaman şu sebeple deniliyor: İnsanların ihtiyaç duydukları hususlarla dolup taşan güçlü bir ruhla karşılına çıkılsın; yoksa kırılğan, zayıf, onlara kendini ispatlamaya çalışan ve kendine bakışını insanların övgülerine bağlayarak market İslam'ı tarzında; onlara ihtiyaçlarının yerine, arzuladıklarını anlatan bir ruhla çıkılmasın.

Yukarıdakilerin tümü hem erkekler, hem de kadınlar için genel bir söylemdir. Ama bu söyleme uymadığı takdirde kadının mutsuzluk ve yorgunluğunun daha fazla olduğunu görüyoruz. Belirsiz kavramlarla insanların karşısına çıkması, empoze edilen materyalizm ve kapitalizmin kriterleriyle onlara kendini ispatlamak istemesi "Batılı Kadın" bölümünde gördüğümüz gibi onu aşağılanmaya ve sömürüye açık hale getiriyor. Yani kadının başkalarına destek olmak isteyen dopdolu bir ruhla dışarı çıkması için -eğer dışarı çıkmak istiyorsa- kendini daha fazla arındırmaya ve mücadele etmeye ihtiyacı var. Başkalarından iltifat ve takdir bekleyen aç bir ruh ile değil. İslam'ın; erkeğin kavvamlığı ve iyi bir babalık sistemi ile kadının tüm ihtiyaçlarını karşıladığı bir vaziyette güçlü ve kimseye muhtaç olmayan bir ruhla kadın evinden çıkar. Kırılgan, muhtaç, sömürülebilir bir ruhla değil.

Materyalizmin değerleri İslâmî değerlerin yerini aldığı için, erkek olsun kadın olsun güçlünün zayıfa zulmünün arttığı bir zamanda, kadının, dininden alınmış şartlara göre insanlarla ilişki kurmak için izzetini kuşanmaya ihtiyacı vardır. Dinine saygı duymayan, insanları köleleştiren siyasetçiler ve kapitalistlerin şartlarına göre değil.

Şöyle diyebilirsin: Aslında aklımda kendimi ispatlamak falan yok, ama ben diplomayı ve işi sadece kimseye yük olmayayım diye kara günler için istiyorum. Faraza ben evlenemeyebilirim, evlenirsem bile kocamın ona olan ihtiyacımı istismar etmesini istemiyorum.

Ya da şöyle diyebilirsin: Paraya ihtiyacım olduğu için çalışıyorum. Çünkü boşanmış biri olarak kendime, çocuklarıma ve hatta anne-babama harcama yapmam gerekiyor. Bu da Allah'ın izniyle üzerinde konuşacağımız bir konu.

Ancak çalışmak ve başarılı olmak için nedenimiz ne olursa olsun, bugünkü bölümde bahsettiklerimize -erkek ve kadın- hepimizin ihtiyacı var. Müslüman kadın İslâmî kimliğiyle başkalarından ayırt edildiğinde, amacı Allah'a kulluğunu tam manasıyla gerçekleştirmek olduğunda ve kalbini de bu yönde toplamış olduğunda, bu demektir ki İslam'ın belirlediği önceliklere ve rollere bağlı kalacak, bunu da kimsenin hakkını zayi etmeden, dengeli bir şekilde; kendi menfaatini de, toplumun menfaatini de sağlayarak yapacaktır.

Kadınların başarısına dair üç kademedен söz edilebilir:

Temel esaslarda, ek görevlerde ve istisnaî alanlarda ortaya çıkan başarı.

Birincisi: Temel esaslarda başarı. Bunlar her kadın için farz olan yükümlülüklerdir: Allah ile ilişkisinin duru bir tevhidî şura dayanması ve tevhidî bozan her şeyden uzaklaşması. Tüm işlerinde Allah'a itaat ederek teslim olması ve farz olan görevlerini yerine getirmesi.

Nefsiyle olan ilişkisinde de kendisini hayır olana teşvik edip, şer olandan kaçındırması; böylece kendisini sevmesi ve kabul etmesi. Aile içindeki rolü her ne olursa olsun; bir kız, eş, anne veya kız kardeş olarak her birinde görevlerini yerine getirmesinde ona yardımcı olacak ilmi öğrenmesi. Bu kademedede başarılı olmak istisnasız her kadın ve genç kız için şarttır. Peygamberimiz'in ﷺ kendisiyle gönderildiği müsamahalı haniflik inancının güzelliklerinden biri de, kadının başarısının -kendi içinde ve Rabbiyle olan ilişkisinde- kolay kılınmış bir başarı olmasıdır. Peygamberimiz ﷺ bunu şöyle ifade ediyor: "Kadın beş vakit namazını kılar, orucunu tutar, iffetini korur ve kocasına itaat eder ise, ona 'Haydi, cennetin hangi kapısından istersen gir.' denilir." [Müsned, Ahmed bin Hanbel] Evet, bundan sonra da nefis terbiyesi, ebeveyne iyi davranmak ve çocukları terbiye etmek gibi görevleri vardır. Tüm bunlarda başarı elde etmek büyük bir iştir, Allah'ın muvaffak kıldığı kimseler hariç kolay değildir. Bu yüzden Müslüman kadın namazında şu ayeti kerimeyi okuyor: "(Allah'ım!) Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz." [Fatiha Suresi: 5] Bu arada, erkek de aynı önceliklere muhataptır. Evvela önceliği kendisine ve nefisini arındırmaya, sonra da ailesine vermesi gerekir. İşte bunların hepsi başarının birinci temel kademesi içindedir. "Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun." [Tahrim Suresi: 6] "Kendinle başla, sonra da bakmakla yükümlü olduklarımla." [el-Muğni, İbn Kudame] Ancak erkeğin başka rolleri de vardır. Dolayısıyla da erkek; baba, koca, kardeş, oğul; rolü ailede ne olursa olsun kadına bakmakla yükümlüdür. Onu korumakla, harcamalarını yapıp, ihtiyaçlarını karşılamakla ve barınma imkânı sağlamakla yükümlüdür. Çocuklarına karşı da aynı şekilde sorumludur; onları korumakla ve kendilerine harcama yapmakla yükümlüdür. Bütün bunlardaki başarısı temellerdeki başarı kapsamındadır ki ihmalkâr davranırsa günah işlemiş olur. O halde erkekler ve kadınlar için öncelikler aynıdır. Ancak Yaratan tarafından belirlenen rolleri, cinsiyetlerinin doğasına uygun bir şekilde farklılık gösterir. Burada kadının bilmesi gereken en önemli şey şudur; bu temel hususlarda eğer başarı gösterirse ona düşen, başkalarına kendini ispatlama düşüncesini bir kenara bırakarak kendisini değerli hissetmesi ve rıza haline erişmesidir. Kendini değerli hissetmelidir, çünkü gerçekten bu şekilde yaratılış amacına ulaşmış, Rabbinin sevdiği gibi kendisini ispatlamıştır; hem kendisine, hem de karşılıklı olarak birbirlerine gerçekten ihtiyaç duydukları ailesine karşı... İşte en önemli rekabet alanı budur. Eğer başarırırsan, o zaman notun tam olur. Yani, senin bu durumda başarı aramaya ihtiyacın kalmaz. Kendin kayıp değilsin ki onu arayasın, ya da tanınmaz, bilinmez biri değilsin ki onu ispatlayasın, eğer bu temellerde başarılı olursan tabi...

Başarının ikinci kademesi: Bir kadının öğretmen, doktor veya tabiatına uygun herhangi bir meslek sahibi olarak kamu yararına doğrudan katkıda bulunmasıdır. Biz bu şekilde "doğrudan katkı" diyoruz. Çünkü kadın ailedeki rolünün gereğini yaptığında, aslında erkeklerin her başarısı onun da başarısı olmuş olur. Zira o kadın öyle bir ekibin parçasıdır ki, bu ekip Allah'ın sözünü yüceltmeyi, ümmetin ekonomik yönden bağımsızlığını kazanmasını ve Müslümanların yeryüzünde güçlenerek iktidar sahibi olmalarını amaçlamaktadır. Öyleyse kadın, eğer bu konuda erkekleri destekler, onlara psikolojik istikrar ve üretim ortamı sağlar ve başarılı bir nesil yetiştirirse erkeklerin başarısı onun başarısı olur. Müslüman kadın kapitalist bakış açısından kurtulursa kendisinin bu aile ekibindeki çalışmasının, insanların gördüğü iş ortamındaki çalışmasından daha önemsiz olmadığını anlar. Çünkü İslam'da: "Ameller niyetlere göredir." [Buhari] Kriterleri belirleyen de insanlar değil, insanların Rabbi'dir. Her eksiklikten münezzeh olan insanların Rabbi, yardımcı olmayı, eylemin kendisini yapmak gibi saymıştır. Çünkü hayra vesile olan o hayrı işleyen gibidir. Erkeklerle hayırlı işlerde yardım eden, aileye ve eve özen göstererek erkeklerini arkadan koruyup kollayan kadının, onların sevapları kadar eciri vardır. Allah amelini görür ve onunla kendisini ödüllendirir. Fakat maddeci sistemde kadının kendini ispatlaması için insanların belli rakamlar görmesi lazım.

Peki, kadın temellerdeki görevlerini yerine getirebiliyorsa sonrasında da aile ortamının dışında tabiatına uygun, şer'i yönden de mahzuru olmayan meşru iş alanlarından birinde kendisinden sorumlu olanların da izniyle çalışmak istiyorsa? Güzel! Bunun bir kısmı farz-ı kifaye denilen farzlara girer, bu da dünyayı imar etme ve en genel manasıyla Allah'a kulluğu gerçekleştirmenin bir şeklidir. Ama bu kademedeki başarı kadınların bir kısmına yöneliktir; tümüne yönelik bir yükümlülük değil. Çünkü genç kızların ve kadınların bir kısmı tarafından yapılıncaya, fayda elde edilmiş olur. Yapanlar da, kaybettikleri kimliklerini ispatlamak için değil, aksine, gerçek bir ihtiyacı karşılamak için bu işleri yaparlar. O zaman sorun nerede?

Sorun; genç kızların ve kadınların %100'ünün bu ikincil başarı kademesi ile yükümlü tutulması. Bu noktada bir ölçek karmaşası ve öncelikler dengesizliği oluşuyor. Toplumun kültürü, artık başarının biricik ölçüsünün bütün genç kızları eğitim ve iş hayatına dâhil etmek olduğu yönünde inşa edildiğinde sorun başlıyor. Bir de sorun şu ki, medya ve eğitim sistemi küresel bir tarzda inşa edildiğinde kapitalistlerin ve siyasetçilerin yararına, İslam ümmetiyle diğer milletlerin arasını ayıran sınırları yok ediyor. Böylece kadını kendisinde eksiklik, aşağılık ve başarısızlık hissetmesi için şeytanlar gibi kışkırtıyorlar. Kadına değer biçme ölçütü olarak da ilahi kriterler yerine kendi maddi kriterlerinin propagandasını yaparak, kadına ve topluma bunu pazarlıyorlar. Tüm bunlar başarının ilk temel kademesinin hiçe sayılmasındandır. O da düzgün, istik-

rarlı, huzurlu, dengeli, kendinden emin, kişiliğine değer veren, kendiyle barışık, Rabbi ile ilişkisinde de, kendisi olmadan tamamlanmayacak aile içi görevlerini yerine getirmede de başarılı bir kadın şahsiyeti inşa etmektir. Bütün bunları hiçe sayıyorlar, hatta temel başarı kademesindeki kadını psikolojik olarak yıkmaya çalışıyorlar. Hem kendisiyle, hem de Rabbi ile olan ilişkisini zedeliyorlar ve ona dizileriyle, şarkılarıyla ve filmleriyle çarpık duygusal bir yüklem yapıyorlar. Aynı zamanda helal evlilik ve aile kurumunu gözünden düşürüyorlar, gönlüne de kendisinden sorumlu erkeklerle rekabet etme düşüncesini ekiyorlar. Birinci kademedeki başarıları da, başarıları da görmezden geliyorlar; aile ilişkilerinde ve çocuk yetiştirmede başarılı olan kadınlar gibi. Sonra genç kıza diyorlar ki: Dışarı çık, üniversite ve iş alanlarına gel, eksiklik ve başarısızlık hissinden kurtul! Böylece kız; kırılgan, zayıf, endişeli, kendini kaybetmiş bir şekilde eğitim ve iş sahasına giriyor. İş, kendini ve inancını, uğruna heder ettiği bir hedef haline geliyor. Bundan sonra başarının temel kademesindeki başarısızlığı artıyor. Aynı zamanda yaptığı iş, aşağılanmasına sebep oluyor, politikacılarla kapitalistler tarafından köleleştirme aracı haline geliyor. Öyle ki onların kendisini inandırdıkları şekilde kaybettiği kimliğini bulmak ve kendini ispatlamak için onların istedikleri şartlarda ve dikte ettikleri koşullarda çalışıyor. Böylece her genç kız ve kadın acı çekiyor, buna rağmen, bu alanlara girmesi için kulağına fısıldayanlar kadının bu alanlarda yaşadığı fiziksel, psikolojik, ailevi ve toplumsal acı ve sorunlarına göz yumuyorlar. Çünkü bu girdaba daha fazla kurbanın düşmesini istiyorlar.

Sorun şu ki; genç kız, kızların tamamı için gerekli olmayan, isteğe bağlı ikinci başarı kademesine geçtiğinde -ki daha temel birinci kademedeki başarısız iken- korunan bir kişiliği, net bir vizyonu, disipline edilmiş kriterleri veya doğru gerekçeleri olmadan geçmiş oluyor. Neticede kaybolmuş kimliğini yanlış yerde arayarak kendine kötülük ediyor. Bu özelliklere sahipken de evlenip, yuva kurabiliyor. Böylece ümmet için kendine benzer pek çok fert doğurmuş oluyor.

Burada birçok genç kız ve kadın bize şunları söyleyecek:

- Ama ben başarımın iki kademesini de aynı anda idare edebilecek güçteyim; hem temel görevlerde, hem de profesyonel iş sahasında başarılı olabilirim.

Sana olası tahminlerle değil, aksine şahit olunan bir gerçeklikle cevap vereceğim: Gerçekten bu düşünce sebebiyle ne oluyor? Bir kadın sekiz saatlik rutin çalışma döngüsüne ve onun diğer getirilerine dâhil olduğunda geriye ne kadar enerjisi kalacak? Bu durumda ilk kademedeki hangi başarıdan söz ediyoruz? Ona göre temel kademedeki görevlerin çoğu "Sonra yapacağım" listesine eklenmiş ertelenmiş arzular haline gelmez mi? Hâlbuki iş ile ilgili çalışmaların ertelenmesi bile mümkün olmaz, sonra da bu hal üzere aylar ve yıllar geçer. Bunun

sonucu olarak güçlerinin üzerinde sorumluluklar yüklenen, psikolojik olarak gergin, dikkati dağılmış, çoğunlukla her husustaki performansından memnuniyetsizlik duyan, kendini yitik ve eksik hisseden kadınlar görmüyor muyuz? Yine kendilerinde ve çocuklarında ortaya çıkan psikolojik ve eğitim ile ilgili sorunlar ve ailevi yönden parçalanmalar görmüyor muyuz? İlla boşanma olması şart değil, aksine sert ve kötü ilişkiler üzerine inşa edilmiş evler, boşanmaktan daha da kötü olabilir.

Bazı kadınlar başarının iki kademesini birlikte yürütebilir. Ancak bu, kendisiyle kıyaslanması zor olan nadir bir durumdur ve de bunun toplumda asıl olan, herkese hitap eden bir kültür olması da gerekmez. Peki ya medya, tüm kadınları başarının üçüncü kademesine çağırıldığında ne dersiniz?

Bu üçüncü kademedeki başarı ise; istisnaî olan başarıdır. “Ünlü bir gazeteci, şirket müdürü, kâşif veya mucit ol” derler. Bu örnekler, her genç kıza numune ve rol model olarak sunulduğunda ise kız kendini onlarla karşılaştırır, sonra da onlar gibi başarılı olamadığında, üzüntü ve yetersizlik hisseder. Zaten başaramaz çünkü hiçbirimiz müstesna şahıslar olarak yaratılmadık. Genç kız bununla meşgulken, ne onun, ne de bu rol modellerin başarının ilk temel kademesinde başarılı olamayışına ne dersiniz?

Hâlbuki ilk kademeyi eksiksiz şekilde tamamlayıncaya kadar kadının bir kademedен diğerine geçmemesi üzerine tüm toplum kültürünün inşa edilmesi lazım. Aksi takdirde, bağışıklığı yokken ve korunma önlemlerini de almamışken her türlü bulaşıcı hastalığı olan insanla bir arada bulunan ve bunu insanları tedavi etmek ve kamu yararı için yaptığını söyleyen doktor gibi olur! Evet, ümmetin içinde de Hz. Hatice -radiyallahu anhâ- gibi istisnalar vardı. O modern söyleme göre; başarılı bir iş kadınıydı ve parasıyla İslam davetini desteklemişti. Ama aynı zamanda da o, başarının temel kademesinde bir örnekti. Mümin kadın, Peygamberinin صلی الله علیه وسلم şu sözlerini zihninde tutar: "Her hak sahibine hakkını ver." [Buhari] "Kadın evinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur." [Buhari] Dolayısıyla yükümlü olmadığı bir başarıyı bu sorumluluğu kapsamındaki başarısının önüne geçirmez ve hak sahiplerine haklarını vermemiş olduğu halde ek başarı aramaz. Yoksa para bağışında bulunan borçlu gibi olur.

Temellerde başarılı olan kadın, evinden veya yarı zamanlı olarak kendi kontrolünde iş yapıyor olabilir. Ama öncelik ilk kademeye özeldir ve zamanın çoğu da ona harcanır. Kadın bu işini kendini tatmin edici bir güce, çocukları da bağımsızlıklarına ulaşana kadar erteleyebilir. Görevlerini yerine getirip, eğitime dair tecrübe ve bilgelik kazanması; onu ek sorumluluklarda başarılı olmaya ehil hâle getirmiş olur. Onu bu hususta aceleye sevk eden hiçbir şey

yoktur. Çünkü o, kendisini kıskırtan, aşağılık ve başarısız hissettiren kimselerin hilelerine aldanmaz. Bir daha söyleyeyim:

Bunda erkeğin kadından farkı nedir? Fark şudur ki; İslam, kadına ve çocuklara harcama yapmayı, onları korumayı, kendilerine barınma ve güzel bir yaşam ortamı sağlama görevini erkeğe yüklemiştir. İslam'ın belirlediği rol dağılımına göre durum budur. Bütün bunlardaki başarısı da, eğer ihmalkâr davranırsa günah işlemiş olacağı temel görevler kapsamındadır.

Allah'ın belirlediği önceliklere uyma bakımından erkeğe yönelik mesajımız tamamen kadına yönelik mesajımız gibidir. Erkek de kendini insanlara ispatlamak için değil, Allah-u Teâlâ'nın emrini yerine getirmek ve ona en kapsamlı şekilde kulluk edebilmek için geçimini sağlamaya çalışmalıdır. Yani bir erkek parayı sevdiği için, ya da kendini ispatlamak veya başkalarıyla rekabet etmek için kendini işe kaptırdığında, karısı ve çocuklarının aleyhine onlara kendi vaktinden, duygularından ve yönlendirme açısından haklarını vermediğinde o zaman o, temel görevlerini ihmal eden bir kadın kadar günahkârdır.

Hâlâ soruların olabilir:

- Bu sözleri üniversite eğitimi ve iş hayatı yerine evlenip, bir yuva kurmaya beni ikna etmek için mi söylüyorsunuz?

- Bir kadının evin hizmetçisi olması mıdır istenen?

Ya kendimi bir koca ve çocuklarla birlikteyken değil de daha ziyade gönüllü ya da eğitici bir çalışmadayken keşfediyorsam?

Söylediğiniz gibi bunlar da maddi olmayan yüce hedefler değil mi?

"Çocuk yetiştirmek" diyorsunuz, peki bu, "Başkalarını aydınlatmak için kendisi yanan bir mum ol." ifadesinin aynısı değil mi?

- Kadının diploması ve işi ona bir korunma sağlamaz mı?

- Tüm bunların cevaplarını sana Allah'ın izniyle gelecek bölümlerde vereceğiz. Bugün söylediklerimizin özeti:

Sen Müslümansın, senin ayrıcalığın ve kendi hedeflerin var. Öyleyse doğru öncelikleri gözetmek kaydıyla bu hedeflere ulaşmak için çabalayarak kendini ispatla. İşte gerçek başarı ve gerçek rekabet alanı budur. Bu şekilde düzgün, istikrarlı, huzurlu, dengeli, kendine güvenen, şahsına değer veren, kendiyle barışık, ilişkilerinde başarılı ve Rabbinin rızasını kazanmış bir kadın olarak şahsiyetin ortaya çıkmış olur.

Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun.